TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU
PHẬT HỌC
CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM
ISSN: 2734-9195

Động hoa vàng tỉnh thức

ISSN: 2734-9195 20:34 06/06/2026

Mặc cho sóng gió muôn nơi. Tâm ta như nước, thảnh thơi mây ngàn. Hoa vàng vẫn nở bên hiên. Trần gian một giấc, muộn phiền hóa không. Thuyền từ dạo bước thong dong. Lối về thanh tịnh, sạch lòng lợi danh.

Nội dung được cải biên từ "Bài thơ Động hoa vàng" của Phạm Thiên Thư, dành tặng những ai đang học hạnh buông xả giữa cuộc đời.

Trăm năm danh lợi, chức vị cũng chỉ như hạt sương đầu cỏ, như khói mây ngang trời. Vậy mà con người ta, dù ở cõi tục hay chốn thiền môn đôi khi vẫn mải miết tranh đua một chút vinh hoa cuối đời. Đến với **"Động hoa vàng tỉnh thức"**, chúng ta không chỉ thấy bóng dáng một gã từ quan xưa cũ, mà thấy chính tâm mình đang được lắng lại qua từng câu kinh tiếng kệ.

Hãy lắng lòng mình lại, bước qua 7 khổ thơ để thấy "sắc không một màu" và cảm nhận một lối về thanh tịnh, sạch lòng lợi danh.

Khổ 1: Rũ bỏ áo mũ, lánh nẻo mê

Rằng xưa có gã từ quan

Lên non tìm động hoa vàng ẩn tu

Thôi thì trần thế mịt mù

Giành chi cái ghế, muôn thu muộn phiền.

Chức quyền làm cho đảo điên

Tranh chi hư danh, lụy phiền tấm thân

Nhớ xưa tâm chửa nhiễm trần

Sớm chiều chuông mõ, giữ phần thanh cao

Bây giờ danh lợi lao xao

Mãi theo địa vị, lạc vào nẻo mê.

Mọi người hùa vào cười chê

Ham chi quyền chức, não nề đường trần.

(Ảnh: Internet)

Khổ 2: Cái bi hài của manh áo cà sa

Rằng xưa có gã từ quan

Lên non tìm động hoa vàng tụng kinh

Thôi thì nhìn lại chính mình

Cơm canh đạm bạc, tâm tình gió trăng

Nhẹ lòng ngâm thơ viết văn

Mà đem cân nhắc, đọ phần thấp cao

Bi thay một kiếp thanh tao

Vì câu danh vọng, nghẹn ngào hư không

Đợi nhau qua cuộc trần hồng

Tỉnh ra mới biết, sắc không một màu.

Áo nâu chưa sạch tham cầu

Cà sa che chẳng hết câu lòng trần.

Khổ 3: Thói đời nóng lạnh chốn thiền môn

Rằng xưa có gã từ quan

Lên non tìm động hoa vàng đọc kinh

Thôi thì một kiếp nhân sinh

Hơn nhau đâu bởi chút vinh cuối đời

Còn thời người đón kẻ mời

Hôm nay thất thế chẳng ai hỏi chào

Hôm nào huynh đệ mời vào

Nay chút danh tiếng, quên nhau cố tri

Cà sa che lấy thân này

Mà không phủ nổi một ngày hơn thua.

Người tu nếu mãi tranh đua

Khác chi ngoài chợ bán mua chuyện đời.

Chốn thiền môn bi hài thay

Trăm năm chức vị cũng tàn khói mây

Người nâng ta bữa hôm nay

Mai khi thất thế, trở tay lạnh lùng.

(Ảnh: Internet)

Khổ 4: Tiếng kêu tham vọng và lời cảnh tỉnh

Rằng xưa có gã từ quan

Lên non tìm động hoa vàng ngắm mây

Thôi thì buông hết từ đây

Tranh giành chi nữa, chút đầy chút vơi

Người ơi! danh hão người ơi

Hạt sương đầu cỏ, cuộc đời chiêm bao

Người ơi lạc lối đường vào

Tiếng kêu tham vọng tan vào hư vô

Hãy mau tỉnh giấc mơ hồ

Cười vang một tiếng, Nam Mô an lành

Nếu tâm còn thích lợi danh

Thì khoác cà sa cũng thành áo vua.

Khổ 5: Bài học cho người tu sĩ thất thế

Rằng xưa có gã từ quan

Lên non tìm động hoa vàng ngủ say

Đời người như gió như mây

Chức quyền, danh vọng... khói bay ngang trời

Thôi thì nhắn nhủ người ơi

Tu sĩ thất thế, nhớ lời răn xưa

Tranh chi một chút danh thừa

Tử sinh nhắm mắt, cũng vừa tay không

Ai ơi tỉnh giấc mê hồng

Cười vang một tiếng, thong dong cõi lòng.

Trà thơm một chén thong dong

Nghiên mài kinh sách, coi thường tử sinh.

Khổ 6: Buông bỏ cái tôi - Đạt đạo

Rằng xưa có gã từ quan

Lên non tìm động hoa vàng viết kinh

Thôi thì một kiếp phù sinh

Hơn thua đâu bởi chút vinh cuối đời

Người nay kính trọng một lời

Mai khi thất thế thành người lãng quên

Chim ơi kêu dưới mái hiên

Tiếng kêu như nhắc não phiền thế nhân

Mai sau ai bước qua sân

Xin đừng nhặt lấy phù vân làm vàng

Tu đâu bởi chiếc ghế sang

Tu là buông được muôn ngàn cái tôi.

Khổ 7: Đường về thanh tịnh (Khổ kết)

Rằng xưa có gã từ quan

Lên non tìm động hoa vàng xem kinh

Thôi thì buông bỏ nhục vinh

Trả về cát bụi, lòng mình nhẹ tênh.

Lòng người như nước lênh đênh

Khi vơi khi đầy, trách lòng thế nhân.

Thôi thì buông hết băn khoăn

Giã từ danh vọng, tìm phần an nhiên.

Chuông chùa vang vọng cửa thiền

Câu kinh tiếng kệ, ưu phiền rụng rơi.

Mặc cho sóng gió muôn nơi

Tâm ta như nước, thảnh thơi mây ngàn.

Hoa vàng vẫn nở bên hiên

Trần gian một giấc, muộn phiền hóa không.

Thuyền từ dạo bước thong dong

Lối về thanh tịnh, sạch lòng lợi danh.

Tác giả: **Thích Chúc Xuân**